

ВИРТУАЛНО ОБРАЗОВАНИЕ

*БЪДЕЩЕТО НА УНИВЕРСИТЕТИТЕ ИЛИ
ИЗМАМА ЗА СТУДЕНТИ?*

материал на Йордан Караленчев

Виртуално образование звучи някак двойствено. От една страна може да се подразбира образование, което е придобито посредством огромните възможности на световната мрежа. Все повече висши училища предлагат дистанционно и онлайн обучение. Но думата „виртуално“ има и друго значение – нещо, което не е истинско. И за съжаление, може да изброим достатъчно примери на открито измислени „университети“, които само събират парите на „студентите“, без да им предоставят реални знания в замяна, без реални изпити и, в крайна сметка, без полза за завършилите. Но как да различим едните от другите? Именно на този въпрос ще се опитаме да отговорим.

Лошите примери

В разследване на Българската национална телевизия Валя Грашкина от Националния център за информация и документация разкри какви са най-честите методи, чрез които фиктивни университети заблуждават кандидатите. Те или директно копират имената на истински университети (например има клонинги на Бъркли, Американския университет в Лондон и т.н.) или използват много сходни имена.

Например – можете да си запишете онлайн обучение в International University of Washington, Seattle, което е почти същото име като University of Washington, Seattle. Единствената разлика е, че първият няма акредитация от никого...

Държавата не ги ли спира?

Накратко казано – не може. През 2007 г., тогавашният председател на парламентарната комисия за борба с корупцията Бойко Великов обяви, че само у нас има 22 фиктивни университета. Следват опити за закриването им, но се оказва, че битката срещу такива „учреждения“ е мисия невъзможна. Проучване на В-к „Монитор“ от миналата година показва, че делата обикновено се губят с мотива, че макар и нелегитимни, тези вузове са спазвали Търговския закон и по него не извършват никакво нарушение.

Нещата стават още по-сложни, когато говорим за фиктивни онлайн (или отворени, или виртуални, или както там се наричат) университети. Често те са и извън юрисдикцията на държавата и задействането по сигнали срещу тях е още по-сложно.

Добрите примери

От казаното дотук човек рискува да остане с впечатлението, че трябва да стои далеч от всичко, което види онлайн. А не трябва! Затова тук е мястото да подчертаем, че обучението онлайн не само може да бъде истинско и стойностно, но е съществена част от бъдещото развитие на висшите училища.

Америка безспорно е страната, която акцентира най-много на виртуалното образование. Университетите на Пенсилвания, Флорида и Бостън са особено популярни и развиват програми за дистанционно и онлайн обучение,

АМЕРИКА БЕЗСПОРНО Е СТРАНАТА, КОЯТО АКЦЕНТИРА НАЙ-МНОГО НА ВИРТУАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

което събира похвалите на образователните експерти от цял свят. САЩ вероятно е

единствената държава, където можете да завършите дори престижна МВА програма изцяло онлайн.

Силата на неформалното образование

Не всички организации, които предлагат добро образование онлайн са университети. Световната мрежа даде възможност за популяризиране на множество компании, които организират обучения. В България, например, почти всички IT компании започнаха курсове, след като формално-

СОЦИАЛНИТЕ КОНТАКТИ ОНЛАЙН СА ЕДНО НА РЪКА, НО ИСТИНСКИЯТ СТУДЕНТСКИ ЖИВОТ МОЖЕ ДА СЕ ИЗПИТА САМО В КАМПУСА

то образование се оказва неспособно да смогне на нужното производство на кадри. Много от тези курсове вече се предлагат и онлайн.

Виртуално образование можете да получите от такива академии и в сферата на гиза, рекламата и маркетинга. Тук важното е дали удостоверенията от тези организации се признават от бизнеса. За да сте сигурни – не се страхувайте да питате. Потърсете хора, които са ги завършили или пък такива, които работят в момента в частния сектор.

Съпротивата отвътре

Не всички преподаватели са много ентузиазирани за развитието на виртуалното образование. Причината е, че т. нар. професори-звезди (celebrity lecturers) имат възможност да събират много по-голямо внимание, докато „обикновените“ лектори остават в сянка.

Други изтъкват, че виртуалното образование канибализира останалите програми на висшите училища. Този дебат е особено шумен в американските университети и колежи, но вероятно ще започне да се чува все по-често и на Стария континент. Освен

това е много трудно да се докаже дали даден студент наистина „присъства“ на лекции и упражнения. Отново в САЩ има случаи на студенти, които си изкарват пари от присъствие на лекции. Да не говорим и за абсолютно невъзможния контрол за преписване по време на препитванията.

Плюсове и минуси

И какво излезе последно – в този материал събрахме доста противоречива информация за виртуалното образо-

вание. Изглежда някои университети са истински, а други само събират парите на хората... За да е хаосът пълен – това, че дадена организация не е университет, не е задължително да означава, че образованието там няма стойност. Затова – нека накратко да изброим плюсовете и минусите на виртуалното образование:

Плюсове:

- Това е естествен процес на демократизиране на знанието. Информацията достига до повече хора за по-малко пари.
- Тренирате си самодисциплината. Това, че над главата ви не стои преподавател може да ви мотивира да учите по-съвестно сами.
- Имате възможност да контактувате с хора от други краища на света без да напускате дома си.

Минуси:

- Виртуалното образование все още е непознато за много хора. Винаги има риск потенциалният ви работодател да ви изгледа скептично след като заявите, че сте завършили онлайн.
- Социалните контакти онлайн са едно на ръка, но истинският студентски живот може да се изпита само в кампуса.